

- 2) Czy art. 2 i art. 19 ust. 1 TUE w związku z art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy w składzie sądu zasiada osoba powołana w warunkach opisanych w punkcie 1:
- stoją one na przeszkodzie w stosowaniu przepisów prawa krajowego, które badanie zgodności z prawem powołania takiej osoby na urząd sędziego przekazują do wyłącznej właściwości izby Sądu Najwyższego, składającej się wyłącznie z osób powołanych na urząd sędziego w warunkach opisanych w punkcie 1, i które zarazem nakazują pozostawienie bez rozpoznania zarzutów dotyczących powołania na urząd sędziego, przy uwzględnieniu kontekstu instytucjonalnego oraz systemowego;
 - wymagają one, w celu zapewnienia skuteczności prawa europejskiego, takiej wykładni przepisów prawa krajowego, która umożliwi sądowi z urzędu wyłączenie takiej osoby od rozpoznania sprawy na podstawie – stosowanych przez analogię – przepisów o wyłączeniu sędziego, który jest niezdolny do orzekania [iudex inhabilis].

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla
Warszawy-Woli w Warszawie (Polska) w dniu 23 marca 2021 r. – K.D. przeciwko Towarzystwo
Ubezpieczeń Ż S.A.**

(Sprawa C-208/21)

(2021/C 289/32)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: K.D.

Strona pozwana: Towarzystwo Ubezpieczeń Ż S.A.

Pytania prejudycjalne

- Czy artykuł 3 ustęp 1 w związku z artykułem 2 lit. d dyrektywy 2005/29/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że koncentruje on znaczenie pojęcia nieuczciwej praktyki handlowej tylko wokół okoliczności związanych z zawieraniem umowy i prezentacji produktu konsumentowi, czy także pod zakresem dyrektywy i tym samym pod pojęciem nieuczciwej praktyki rynkowej należy rozumieć sformułowanie przez przedsiębiorcę, będącego twórcą produktu, wprowadzającego w błąd wzorca umownego, który stanowi podstawę funkcjonowania oferty sprzedażowej przygotowywanej przez innego przedsiębiorcę, a więc nie jest bezpośrednio związany z wprowadzeniem produktu do obrotu?
- Czy w razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze należy przyjąć, że przedsiębiorcą odpowiedzialnym na gruncie dyrektywy 2005/29/WE za stosowanie nieuczciwej praktyki rynkowej jest przedsiębiorca odpowiedzialny za sformułowanie wprowadzającego w błąd wzorca umownego, czy też przedsiębiorca, który na podstawie takiego wzorca umownego prezentuje produkt konsumentowi i jest bezpośrednio odpowiedzialny za wprowadzenie produktu do obrotu, czy też należy przyjąć, że na gruncie dyrektywy 2005/29/WE odpowiedzialność ponoszą obaj przedsiębiorcy?
- Czy art. 3 ust. 2 dyrektywy 2005/29/WE sprzeciwia się takiemu uregulowaniu prawa krajowego (wykładni prawa krajowego), które przyznaje konsumentowi prawo do żądania unieważnienia przez sąd krajowy umowy zawartej z przedsiębiorcą ze wzajemnym zwrotem świadczeń, jeżeli oświadczenie woli konsumenta o zawarciu umowy zostało złożone pod wpływem nieuczciwej praktyki handlowej przedsiębiorcy?
- Czy w razie udzielenia na pytanie trzecie odpowiedzi twierdzącej, należy uznać, że właściwą podstawą prawną oceny działania przedsiębiorcy, polegającego na posługiwaniu się w relacji z konsumentem niezrozumiałym i niejasnym

wzorcem umownym będzie dyrektywa 93/13⁽²⁾ i czy w związku z tym przesłankę sporządzenia warunku umownego prostym i zrozumiałym językiem ustanowioną w art. 5 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że w umowach ubezpieczenia z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym zawieranych z konsumentami spełnia ową przesłankę nienegocjowany indywidualnie warunek umowny, który nie określa wprost skali ryzyka inwestycyjnego w trakcie trwania umowy ubezpieczenia, a informuje jedynie o możliwości utraty części zapłaconej składki pierwszej i składek bieżących w razie rezygnacji z ubezpieczenia przed końcem okresu odpowiedzialności?

- (¹) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych); Dz.U. 2005, L 149, s. 22.
- (²) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich; Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 6 kwietnia 2021 r. – Italy Emergenza Cooperativa Sociale / Azienda Sanitaria Locale
Barletta-Andria-Trani**

(Sprawa C-213/21)

(2021/C 289/33)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Italy Emergenza Cooperativa Sociale

Strona pozwana: Azienda Sanitaria Locale Barletta-Andria-Trani

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 lit. h) dyrektywy 2014/24/UE⁽¹⁾ – a wraz z nim motyw 28 tej dyrektywy – stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidują, że świadczenie usług w zakresie transportu sanitarnego w pogotowiu ratunkowym może zostać powierzone w drodze porozumienia, na zasadzie pierwszeństwa, jedynie organizacjom wolontariackim – z zastrzeżeniem, że są one od co najmniej sześciu miesięcy wpisane do jednolitego krajowego rejestru trzeciego sektora, a także należą do sieci stowarzyszeń i są akredytowane zgodnie z regionalnymi przepisami sektorowymi (o ile takie istnieją) oraz pod warunkiem, że takie powierzenie gwarantuje wykonanie usługi w systemie skutecznego przyczyniania się do realizacji celu społecznego i dążenia do osiągnięcia celów solidarności, w warunkach efektywności ekonomicznej i adekwatności, a także zgodnie z zasadami przejrzystości i niedyskryminacji – bez uwzględniania wśród ewentualnych wykonawców innych organizacji o charakterze niekomercyjnym, a w szczególności spółdzielni socjalnych, jako przedsiębiorstw społecznych o celu niezarobkowym?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (GU 2014, L 94 s. 65).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 6 kwietnia 2021 r. – Italy Emergenza Cooperativa Sociale / Azienda Sanitaria Provinciale di
Cosenza**

(Sprawa C-214/21)

(2021/C 289/34)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Italy Emergenza Cooperativa Sociale